

Chùm Thơ Quách Tấn

#1

Thơ Về

Giấc mộng nghìn xưa đương mãi mê,
Vùng nghe cảm hứng báo thơ về.
Sóng mài nghiên biển ngòi non chấm,.....
Gió trải tà mây chữ nhật đề.
Vồn vã tiếng dương ngâm lại đọc,
Rõ ràng sắc rón điểm rồi phê.
Tứ tràn ra mãi trong cao rộng...
Thiên nữ bưng hoa rắc xuống tề.

Quách Tấn

Đêm Thu Nghe Quạ Kêu

Từ ô y hạng rủ rê sang,
Bóng lẫn đêm thâm tiếng rộn ràng...
Trời bến Phong kiều sương thấp thoáng
Thu sông Xích Bích nguyệt mơ màng.
Bồn chồn thương kẻ nường song bạc,
Lạnh lẽo sầu ai rụng giếng vàng.
Tiếng dội lưng mây đồng vọng mãi,
Tình hoang mang gợi tứ hoang mang

Quách Tấn

Dưới Liễu Chờ Xuân

Tin Xuân gió rải khắp nơi nơi,
Dưới liễu chờ Xuân găng gượng cười.
Bạn khắp non sông mà vắng vẻ
Tình trong gang tấc vẫn xa xôi !
Thân gầy với nguyệt bao phân nữa ?
Tóc rụng theo sương mấy lớp rồi !
Giòng cũ Ngân Hà sâu bến đợi,
Muốn đem sầu gởi nước trôi xuôi...

Quách Tấn

Cảm Thu

Gầy úa rừng sương đeo giọt sầu,
Đây lòng ta đó một trời thu.
Gió vàng cợt sóng sông chau mặt
Mây trắng vờn cây núi bạc đầu.
Dù dặt tiếng ve còn vắng đấy,
Vội vàng cánh nhạn rủ về đâu ?
Hỡi người chinh phụ nương rèm liễu,
Sùi sụt chi thêm bận vó câu.

Quách Tấn

Trời Đông

Chuông gióng Hàn San bằng tiếng ngân,
Ngàn xa tiếng địch cũng xa dần...
Lá thương nhánh nặng bay hầu hết,
Trời sợ non côi xích xuống gần
Ngần ngại gió mưa chim ẩn bóng
Quây quần mây khói liễu riêng xuân
Đêm như dài lắm... người Vân Hớn,
Trong giấc thăm nhau được mấy lần

Quách Tấn

Trời Khuya

Sương buông màn lượt phủ bao la
Non nước chìm sâu trong giấc mơ.
Cung quế im lìm mây ấp nguyệt,
Song đào âu yếm gió hôn hoa.
Hương trà pha lẫn hương trầm thoảng
Tiếng dế hòa ăn tiếng địch xa.
Lặng lẽng thâu đêm người đối cảnh,
Hồn tan theo mộng tứ theo thơ.

Quách Tấn

Gió Khuya

Ngọn gió muôn xa đưa đẩy vào
Nửa phòng mây rộng một trăng cao.
Sáo diều dặt nổi rừng dương liễu
Hương chập chờn bay khóm trúc đào.
Vàng ngọc nháy reo câu khiển hứng,
Non sông huyền hoặc sắc chiêm bao.
Lòng chan chứa biết bao cay đắng,
Tan sạch còn lưá chút ngọt ngào.

Quách Tấn

Mộng Thấy Hàn Mặc Tử

Ôi Lệ Thanh ! Ôi Lệ Thanh !
Một giấc trưa nay lại gặp mình.
Nhan sắc châu pha màu phú quý,
Tài ba bút trở nét tinh anh.
Rượu tàn thu cũ say sưa chuyện,
Hương tạ trời cao bát ngát tình.
Tôi khóc , tôi cười vang cả mộng...
Nhớ thương đưa lạc gió qua màn

Quách Tấn

Trơ Trọi

Tình cũng lơ mà bạn cũng lơ !
Bao nhiêu khăng khít bấy ơ hờ !
Sầu mong theo lệ khôn rơi lệ,
Nhớ gửi vào thơ nghĩ tội thơ !
Mưa gió canh dài ngăn lối mộng,
Bèo mây bến cũ quyện lòng tơ...
Hỏi thăm tin tức bao giờ lại ?
Con thước qua song lại ỏm ờ !

Quách Tấn

Hiu Quạnh

Trăng lại tròn trăng mấy độ rồi,
Đùi hiu còn đọng ngấn ly bôi !
Mộng về lối cũ tìm khôn gặp,
Nhớ đốt niềm tây đập chẳng nguôi !
Lá rắc thêm sầu rơi gió một,
Chim đàn riêng thú liệng trời đôi.
Vườn sương thờ thẩn đêm qua lạnh,
Cúc nở nhìn nhau mỉm miệng cười.

Quách Tấn

Nhấn Ai

Thềm xuân mấy lượt lệ hoa rơi,
Mấy lượt mưa thu liễu rối bời !
Nhớ chập chồng non mây sớm tối,
Tình lai lảng biển nước đầy vơi.
Chiêm bao lẫn quẩn trăng dầm gối,
Tin tức nôn nao nhận lạc trời.
Gương nhạt cảnh đời chung tắc bóng,
Tâm hồn riêng gửi nước non ai.

L.T. và Q.T

Lại Nhấn Ai

Còi xe đêm trước lọt rèm xưa,
Tin gửi vào ai đã đến chưa ?
Tình mộng năm ôm tràng mộng cũ,
Mong thơ lần giờ xấp thơ xưa...
Cỏ sương rung động niềm thương nhớ,
Mây nước nôn nao ý đợi chờ.
Lơ đễnh bên người ôm mặt khóc,
Hỏi tra duyên cố, ngại ngừng thưa.

T.T. và Q.T

Chiều Xuân

Chim mang về tổ bóng hoàng hôn,
Vàng lửng lơ non biếc đọng cồn.
Cành gió hương xao hoa tỉ muội,
Đồi sương sóng lượn cỏ vương tôn.
Khói mây quanh quẩn hồi chuông vọng,
Trời biển nôn nao tiếng địch dồn.
Thưởng cảnh ông câu tình tự quá!
Thuyền con chở nguyệt đến cô thôn.

Quách Tấn

Đêm Mơ

Thuyền ai neo nguyệt bến sông Ngân,
Khúc nhạc giao bôi rót xuống trần
Sương bạc vấn vương lòng quả phụ,
Trúc vàng tha thướt bóng giai nhân.
Hồ im về ngọc mơ duyên lá,
Sân vén rèm hoa đón ý xuân.
Muôn dặm gió về say lão đảo,
Cành hương chợt tỉnh ngát hương lân.

Quách Tấn

Thi Nại Hoài Cổ

Thi Nại xưa kia vững chiến trường,
Nổi chìm thế sự mấy sao sương ?
Non cao còn thoáng hơi binh dữ,
Biển thẳm chưa phai sắc máu hường.
Gành Ráng sóng vờn gương để bá,
Phượng Mai rừng đắp vết tang thương.
Bùi ngùi ngắm cảnh quay trông lại,
Lớp lớp xa ai rộn phố phường.

1932

Quách Tấn

Vê Thăm Nhà Cảm Tác

Quê người nường nấu bấy nhiêu lâu,
Vườn cũ về thăm cảnh dải dâu !
Trống trải ba gian nhà nhện choán,
Ngựa nghiêng bốn mặt đậu bìm leo !
Cội tùng bóng ngả sương rơi lệ !
Ngõ trúc mây che quốc giục sầu.
Lẳng lẳng bên thềm ôn chuyện cũ...
Giật mình ngỡ đến chốn nào đâu !

Quách Tấn

1932

Đêm Xuân

Lơ lửng từng mây vọng tiếng tơ,
Đêm trong như kính dụ thu mờ.
Phấn sương điểm má đào thơ thớ,
Gương nước soi mào liễu nhơn nhơ.
Mượn lược nường trắng soi chải tóc,
Khai tình chị gió lá đề thơ.
Bồng lai một giấc muôn năm cũ,
Mơ ước chi cho bướm phình phờ

Quách Tấn

Ông Thích Chi

Người hỏi: bình sinh ông thích chi ?
Hoa thơm gái lịch với thơ hay.
Sống trăm năm đó chơi cho thú,
Chết một lần thôi sợ quái gì .
Chúa Phật hầu non: Nguyễn Uy Viễn,
Non tiên rêu biếc: Trần Hy Di.
Chị em thương tố đừng khuyên tố...
Lúc hửng trời xanh bé tí ti .

Quách Tấn

Chút Lòng

Từ phen biển mộng khép trăng song,
Nửa mẫu vườn quê tạm nấu lòng.
Đi đứng luống thương đường lối hẹp,
Ăn nằm dấm phụ nước non chung.
Mười phương tin tức mây hờ hững,
Ba kiếp văn chương bút ngại ngừng!
Bạn tác ví thương tình gặp gỡ,
Đừng đem mây ráng độ nghi dung.

Quách Tấn

Qua Xuân

Đôi tiếng chim vàng nghe chứa nhuyển,
Nhìn xuân bóng ngựa đã xa lơ...!
Biết bao tươi thắm sai hò hẹn,
Còn chút thơm thanh dấm hững hờ.
Cánh phấn ấp iu cành nhả kén,
Nhụy hồng dan díu nhện trương tơ.
Một mai trắng chở thu về cúc,
Rèm cuốn sương hương tỏa lững lờ.

Quách Tấn

Bóng Giai Nhân

Sen vàng từ độ cách trùng dương,
Đâu nữa ? Khi xuân đón hải đường.
Nắng gợn ly đào son hé ngọc,
Gió nâng tà lụa tuyết vương hương...
Bồi hồi trăng nước say cơn mộng,
Thao thức cầm thi lạnh ả sương.
Thoảng cánh bướm mây nương rắng lại,
Lòng thu với với sóng tiêu tương

Quách Tấn

Lại Tản Cư

Vừa mới hồi cư đã tản cư !
Vận nhà vận nước biết nên hư ?
Máu xương chiến đấu thương đà lắm,
Nanh vuốt xâm lăng giận chữa trừ !
Vườn cũ tả tơi trời thảng chạp,
Đường khuya khắp khểnh nguyệt canh tư.
Gió sương chếch chóng hồn ly loạn,
Ước nguyện bình sinh nửa có như ?

Trường Định 1947

Quách Tấn

Lánh Cư

Khôn tới đào nguyên tránh loạn ly,
Thôn cô nương nấu tạm qua thì.
Mây trưa mống xế chung thời tiết,
Rẫy mít vướng thơm ít thị phi.
Phòng vắng ngăn ngơ hồn Tử Mỹ
Ngày dài gượng gạo giấc Hy Di.
Đem đêm nằm đợi canh gà giục,
Mảnh nguyệt rừng xa bạn cố tri.

Phú Ân 1947

Quách Tấn

Nhớ Tản Đà

Đà Giang từ độ rụng văn tinh,
Tản Lĩnh điều hiu rọi bóng mình.
Móng đỏ in sâu lòng tuyết trắng,
Tơ vàng mang nặng nợ dâu xanh.
Hàm Rồng nằm cỏ chưa tròn mộng,
Khê Thượng nguồn thơ luống quẩn tình.
Chén rượu đêm nay nồng nã nhớ,
Hồn ai lai láng ánh trăng thanh

Phú Phong 1949 Quách Tấn

Lại Bị An Trí

Vườn quê hằm hút thú ăn làm
Mỗi bận nghi tình mỗi bắt giam !
Năm nắng mười mưa thân đã dạn,
Ba cha bảy mẹ phận đành cam.
Lạnh lòng tiếng ngựa run cơn bắc !
Da diết lòng chim vọng nhành nam.
Lắm lúc thần thờ ven nẻo mộng,
Trời cao bể rộng giọt sương lam.

Phú Nhiêu 1953 Quách Tấn

Bước Cùng

Năm ngoài năm nay gặp bước cùng,
Lỡ bề gánh xách lỡ bề bưng !
Văn xưa dạy học trườn bôn thái,
Sức yếu làm thuê thể chẳng dùng.
Thân thích khó nhờ, sơ khó cậy,
Ruộng nương thì có, lúa thì không !!
Ngày mùa đành vẫn ăn cơm ghé,
Cha nhịn con ăn vợ nhịn chồng.

Phú Phong 1953 Quách Tấn

Trời Chiều

Năm lụn ngày qua thân mỗi mòn
Buồn trông thoi thóp ráng đầu non...
Ấm no trước đã không cha mẹ,
Thiếu hụt rày thêm khổ vợ con !
Lặng lẽ mây trôi làn viển vọng.
Ngập ngừng sương úa giọt hoàng hôn.
Trăng non một mảnh tình lưu luyến...
Người có như trăng khuyết để tròn ?

Phú Phong 1953
Quách Tấn

Xí Xóa

Bóng dâu đã xể mái đầu xanh,
Mà việc chi chi cũng chữa thành !
Tình nghĩa thoáng qua cơn huyễn mộng,
Văn chương rớt lại chút hư danh !
Chừ đây mới biết vàng là quý
Năm ngoái còn mua sách để dành !
Phải quấy sự đời thôi xí xóa,
Kìa đoàn con trẻ nhịp đồng thanh...

Phú Phong 1954 Quách Tấn

LỊU ĐỊU*.

Áo giũ ngày sương gió
Lên chùa thăm cố nhân
Non nghiêng thêm nắng xế
Lịu địu bóng nhàn vân.

TÌNH CỐ NHÂN.

Mây nước nhiễm phong trần
Nơi đâu tình cố nhân
Những đêm buồn tỉnh giấc
Chùa cũ tiếng chuông ngân.

THÂM U.

Thoảng tiếng chuông chùa vọng
Bóng đèn khuya runh rinh
Nao nao lòng giếng quạnh
Hơi thu tràn hư linh.

ÂM BA.

Sương xuống hồi chuông lặng
Dư âm tràn hư không
Lững lơ vàng gợi sóng
Trắng hồ thu mênh mông.

Quách Tấn.

*bài Lữ Đuôi ông làm khi lên chùa Hải Đức/ Nha Trang, hay Phạm Công Thiện đã rời chùa vào Sài Gòn không biết bao giờ trở lại.

Nguồn: <http://www.saimonthidan.com/?c=article&p=2334>

Sao lục: **Nam Phong**

Ngày 3/11/4893 – Giáp Ngọ (24/12/2014)

www.vietnamvanhien.net

